

ובשעה שנשבעים בני אדם על אמת, בקיום של אמת, אותו הצרור עולה ומקבל את אותה שבועה, וחוזר ומתקיים על התהום והעולם מתקיים, ואותה שבועת אמת עומדת לעולם.

ובשעה שנשבעים בני אדם שבועה לשקר, אותו הצרור עולה לקבל את אותה שבועה. פיון שרואה שהוא שקר, אז אותו צרור שהיה עולה שב לאחור, והמים הולכים ושטים, והאותיות של אותו צרור פורחות לתוך התהומות ומתפזרות, ורוצים המים לכסות את העולם ולהחזירו כמו מקדם.

עד שמוזמין (שרומ) הקדוש ברוך הוא לממנה אחד, יעזריא"ל, שממנה על שבעים מפתחות בסוד של השם הקדוש, ונכנס לאותו צרור, וחוקק בו אותיות כמו מקדם, ואז מתקיים העולם וחוזרים המים למקומם, (שאותו צרור ומרגיש את האותיות של השם הקדוש וחוקק אותן בפתחלה, וחוזרים המים למקומם, ואז מתקיים העולם) ועל זה כתוב לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.

רעיא מהימנא

מצוה י"ב - להשבע בשמו בדרך אמת. ומי שנשבע שבועה הוא כולל את עצמו באותן שבע דרגות עליונות שהשם של הקדוש ברוך הוא נכלל בהן. והרי הם שש. אותו אדם שנשבע שבועת אמת על פי בית דין, כולל את עצמו בהן, והוא שביעי לקיים את השם הקדוש במקומו, ועל פן כתוב ובשמו תשבע. ומי שנשבע שבועה לחנם ולשקר, גורם לאותו מקום שלא יתקיים במקומו.

שבועה לקיים מצות רבנו - זוהי שבועת אמת, כשאותו יצר הרע

ובשעתא דאומין בני נשא על קשוט, בקיומא דקשוט, ההוא צרורא סלקא, ומקבלא ההוא אומאה, ואהדר ואתקיים על תהומא, ועלמא אתקיים, וההוא אומאה דקשוט קיים עלמא.

ובשעתא דאומו בני נשא אומאה לשקרא, ההוא צרורא סלקא לקבלא לה להיא אומאה, פיון דחזי דאיהו דשקרא. כדין ההוא צרורא דהיה סליק, תב לאחורא, ומיין אזלין ושטין, ואתון דההוא צרורא, פרחן גו תהומי, ואתבדרן, וכעאן מיא לסלקא לחפיא עלמא, ולאהדרא ליה כמלקדמין.

עד דזמין (נ"א דרמיו) קדשא בריך הוא, לחד ממנא, יעזריא"ל, די ממנא על שבעין מפתחון, ברזא דשמא קדישא, ועאל לגביה דההוא צרורא, וחקיק ביה אתון כמלקדמין, וכדין אתקיים עלמא, ואהדרו מיין לדוכתייהו. (נ"א דההוא צרורא ורגיש להו לאתון דשמא קדישא וחקיק להו כמלקדמין ואהדרו מיין לדוכתייהו וכדין אתקיים עלמא) ועל דא כתיב לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.

רעיא מהימנא

פקודא י"ב, לאומאה בשמיה בארע קשוט. ומאן דאומי שבועה, הוא כליל גרמיה, באינון ז' דרגין עלאין, דשמא דקודשא בריך הוא אתכליל בהו. והא שיטא אינון. ההוא בר נש דאומי אומאה דקשוט על פי בית דין, כליל גרמיה בהו, והוא שביעאה, לקיימא שמא קדישא בדוכתיה. ועל דא כתיב, (דברים ו) ובשמו תשבע. ומאן דאומי אומאה למגנא ולשקרא, גרים לההוא אתר דלא יתקיים בדוכתיה.

אומאה לקיימא פקודא דמאריה, דא איהו שבועה דקשוט, פד ההוא יצר הרע מקטרג לבר נש,